

Jane McBride
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

„Alex, este timpul să facem „Exercițiile logopedice”, a spus domnișoara Jenkins.

Alex și-a plecat capul. Logopedia era o clasă specială la care el se ducea. Îi era greu să pronunțe unele cuvinte și sunete. Așadar, trebuia să le exerseze făcând exerciții logopedice de câteva ori pe săptămână. De fiecare dată când pleca de la ora lui obișnuită, se simțea atât de rușinat!

A ridicat privirea spre învățătoarea lui. „Pot să sar peste această lecție?”, a șoptit el. „Doar astăzi?”

Astăzi, domnul Timmons venea la clasa lui Alex pentru a vorbi despre dinozauri. Domnul Timmons lucra la un muzeu cu o mulțime de oase de dinozaur. Avea să aducă chiar și un os care avea mii de ani! Alex nu dorea să piardă această ocazie.

Domnișoara Jenkins a zâmbit. „Trebuie totuși să mergi la lecția pentru a-ți face exercițiile logopedice. Dar te poți întoarce la timp pentru ultima parte a cuvântării domnului Timmons.”

*Oasele de dinozaur
păreau să fie ceva mai
distractiv decât exercițiile
logopedice.*

Putțin ajutor SUPLIMENTAR

Alex a încercat să zâmbească, dar nu a putut. A mers încet spre sala pentru exerciții logopedice. În clasă, ei exersau rostind același sunet mereu. Ar fi fost mai distractiv să învețe despre dinozauri.

„Nu-mi place să repet aceste sunete prostești”, i-a spus el învățătoarei sale logoped. „Mă simt ca un copil mic.”

„Nu ești deloc un copil mic”, a spus ea. „Uneori, cu toții avem nevoie de puțin ajutor suplimentar. Știați că am fost la logoped când eram de vârsta voastră?”

Acest lucru l-a făcut pe Alex să se simtă puțin mai bine. A muncit din greu tot restul orei pentru a exersa sunetele lui.

Când Alex s-a întors la clasa domnișoarei Jenkins, el a văzut-o pe prietena lui, Courtney, plecând.

„Unde te duci?”, a întrebat el.

Courtney privea în jos. „Am probleme cu cititul. Trebuie să merg la o clasă specială de lectură.” Courtney părea rușinată.

„Hei, este în regulă”, a spus Alex. „Tocmai m-am întors de la lecția mea de exerciții logopedice. Am petrecut tot timpul rostind mereu același sunet.” El a strâmbat din nas.

„Serios?”

El a dat din cap în sens afirmativ. „Am făcut exerciții logopedice în ultimii doi ani.”

„Cum de nu am știut?”, a întrebat ea.

Alex a ridicat din umeri. „Nu am spus nimănui. Mi-a fost teamă că vor râde de mine.”

„Nu aș râde niciodată de tine”, a spus Courtney. „Mă bucur că te-ai întors la timp pentru a vedea osul de dinozaur. Este într-adevăr grozav!” Ea a făcut cu mâna. „Trebuie să plec. Ne vedem mai târziu.”

Curând, Alex a aflat că el și Courtney nu erau singurii care mergeau la alte clase. Tommy mergea la un curs pentru a-l ajuta să învețe îndemânări sociale mai bune. Iar Bekah a lucrat cu o învățătoare specială pentru a-și ajuta brațul să se întărească după ce l-a rănit.

Acum, Alex nu mai avea sentimente atât de neplăcute față de clasa lui de exerciții logopedice. Dorea să-i ajute și pe ceilalți copii să se simtă mai bine. A exersat cititul cu Courtney și a vorbit cu Tommy la prânz. Uneori, fiecare avea nevoie de puțin ajutor suplimentar și era în regulă! ●
Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

Primesc ajutor suplimentar pentru a citi.

Primesc ajutor suplimentar pentru a obține îndemânări sociale.

Primesc ajutor suplimentar în legătură cu brațul meu.

